

[Gunhild Due.]

henvendelse, vi har fået fra Dansk Kvinde-samfund. Det er jo det samme, som mit partis ordfører var inde på, nemlig tanken om at hver ægtefælle dog i det mindste skal hæfte for sin egen indtægt med under-skriften på selvangivelsen. Det var da en begyndelse og noget, der kunne gennem-føres uden større besvær.

Og så håber jeg i øvrigt, man vil indse, at vi er nødt til at få den omtalte skatte-reform, for at vi kan få løst dette problem på en retfærdig og god måde.

Grethe Philip: Statistikken viser, at gifte kvinder i stadig større antal tager erhvervs-mæssigt arbejde. På denne baggrund vil det også i stigende grad være rimeligt, at kvinder i skattemæssig henseende behandles som selvstændige personer med selvstændigt ansvar også over for skattevæsenet. Jeg vil gerne stærkt understrege dette, fordi det for mig indgår som et meget vigtigt moment i hele spørgsmålet om beskatningen af ægte-fæller. Det har her i salen tilbagevendende været drøftet, at vi burde gå over til en særbeskatning, men så vidt jeg har kunnet konstatere det, har man været yderst for-sigtig med helt konkret at pege på, hvor-ledes dette meget vanskelige problem bedst kan løses. Jeg ser bort fra det konservative folkepartis forslag om indførelse af et split-tingsystem, der jo har et helt andet sigte end at indføre en særbeskatning af kvinders indtægt ved selvstændigt arbejde uden for hjemmet.

Jeg vil derfor gerne takke den højtærede finansminister, fordi han nu har påtaget sig den ikke særlig taknemlige opgave at komme med dette udspil, som jeg synes på mange måder imødekommer de ønsker, der har været fremsat om en særbeskatning.

Jeg skal ikke fordybe mig kritisk i enkelt-heder, men blot pege på, at forslaget vel ikke helt kan siges at løse problemet om en rimelig beskatning af de medhjælpende hustruer. Det har jo hidtil været akilles-hælen for tanken om særbeskatning. Lov-forslaget er på dette punkt bedre end den gældende lovgivning, men vi bør vel over-veje, om man kan komme endnu nærmere til en rimelig og retfærdig løsning.

Jeg skal ikke drage yderligere enkeltheder frem, men blot fremsætte ønsket om, at

dette lovforslag vil danne grundlag for en realistisk og nøgtern behandling af spørgs-målet og fremskynde tidspunktet for ind-førelse af en særbeskatning.

Lis Groes: Også jeg vil gerne takke den højtærede finansminister for det meget store arbejde, der ligger bag fremsættelsen af dette særbeskatningsforslag. Det er jo rig-tigt, at vi har drøftet dette problem snart i mange år. Det er rigtigt, at vi særlig har hæftet os ved den urimelighed, det var fort-sat at bevare en skattemæssig umyndighed for gifte kvinder; det harmonerer kun ringe med vor øvrige lovgivning.

Jeg kan ikke være enig med det ærede medlem fru Gunhild Due, når hun mener, at fremsættelsen af dette lovforslag vil vanskeliggøre denne sags videre gang. Jeg mener, det er et fremskridt, og jeg mener i øvrigt, det er et fremskridt, at folketingets medlemmer nu kommer til alvorligt at beskæftige sig med denne sag.

Der blev fra en enkelt side gjort opmærk-som på, om ikke den kvindekommision, der nu er nedsat, kunne klare problemet. Jeg tror, der er én ting, som kvindekommisionen kunne gøre, nemlig beskæftige sig med spørgsmålet om forsørgerbegrebet, for det er jo rigtigt, at skal vi hen til noget helt rationelt, må vi fuldstændig ændre det nuværende forsørgerbegreb; men det er en ting, som vil kræve tid, som Dansk Kvinde-samfund også har gjort opmærksom på i sin henvendelse. Men jeg tror, tiden er moden til virkelig at undersøge dette pro-blem til bunds, for vi er vist alle sammen enige om, at som det er i dag, medfører forsørgerbegrebet en række urimeligheder.

Der er en pudsig ting, der gør sig gældende, når vi drøfter dette med sær- og sameskat-ning, og det er, at på den ene side påpeger man de frygtelige økonomiske konsekvenser af dette lovforslag, på den anden side — og det er ofte de selvsamme talere — siger man: ja men som det er i dag, har det jo næsten ingen virkning; det virker kun på de helt høje indtægter, og dem er der jo kun få af; der er af sameskattede kvinder kun 11,6 pct., der i 1961 tjente 10.000 kr. og derover. Men begge ting kan dog ikke være rigtige; lovforslaget kan jo ikke både have de voldsomme konsekvenser og ikke have nogen virkning. Jeg tror, det er rig-